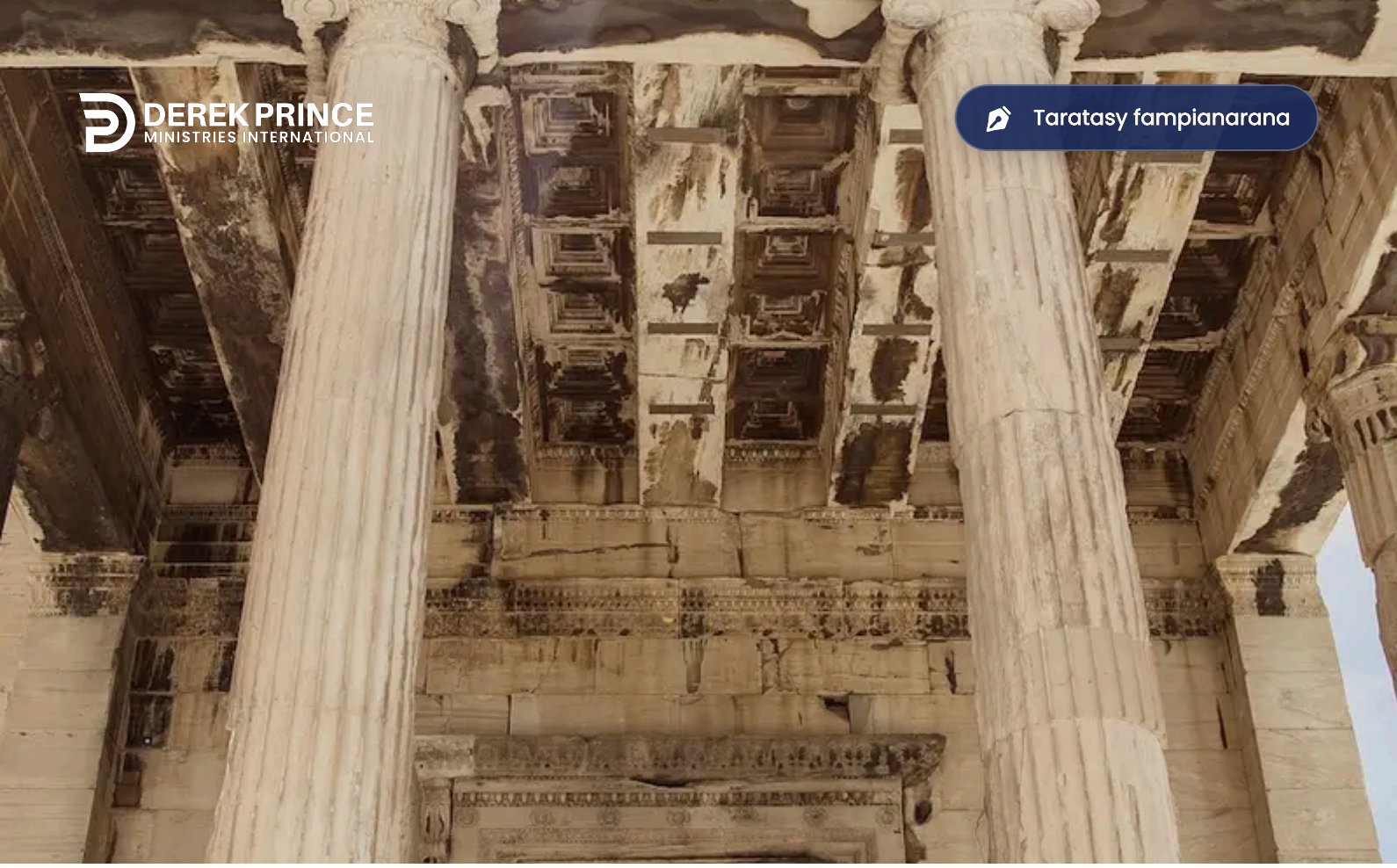

DEREK PRINCE
MINISTRIES INTERNATIONAL

Taratasy fampianarana

Maha-olombelona: Eo Alohan’ny Mpihazakazaka ny Antikristy

Miomana hiara-manjaka amin’i Kristy
Dries Du Plessis Dries Du Plessis

> “Fa isika tsy mitolona amin’ny nofo aman-dra, fa amin’ny fanapahana sy amin’ny fanjakana sy amin’ny mpanjakan’izao fahamaizinana izao, dia amin’ny fanahy ratsy eny amin’ny rivotra.” (Efesiana 6:12)

Amin’ny maha-mpanara-dia an’i Jesosy Kristy, dia hitantsika ao anatin’ny fifandirana iray izay mandrakotra ny lanitra sy ny tany ny tenantsika. Ny hery atrehantsika dia ny “olona tsy misy tena” — hery ratsy ara-panahy ao amin’ny faritra tsy hita maso izay manohitra ny fahamarinana marina rehetra ary mitady ny hanorina ny fanjakan’i Satana amin’izao tontolo izao.

Ny andraikitsika amin'ity ady ity dia miavaka, satria i Kristy irery ihany no nanolotra ny fahazavan-tsaina ara-panahy sy ny fiadiana izay afaka manome fandresena antsika. Ny fitondram-panjakana sy ny tafik’izao tontolo izao, izay miasa eo amin’ny lamina voajanahary irery ihany, dia tsy manana fahatakarana ny amin’ny ady ary tsy manana fahefana hiatrehana ireo herin’i Satana any an-danitra. Mifanohitra amin’izany, tsy tonga saina, fa izy ireo mihitsy no voahodina sy voafehin’ireo hery ireo.

Ny fepetra iray tena ilaina amin'ny fandresena dia ny famantarana ny toetoetran'ny hery miasa amin'ny toe-javatra rehetra. Tao anatin’ny volana vitsivitsy izay raha nisaintsaina ny zava-nitranga teto amin’izao tontolo izao aho — ary indrindra tany Etazonia sy Isiraely — dia mino aho fa nasehon’Andriamanitra ahy ny maha-izy azy, ilay hery ratsy sy mamitaka izay kasain’i Satana hampiasaina mba hanatanterahana ny fikasany momba ny farany andro ity taona ity. Izany dia ny maha-olombelona.

Noheveriko hatrizay ny maha-olombelona ho fahadisoana tsy dia mampidi-doza. Rehefa nandinika rakibolana aho dia gaga tamin'ny famaritana azy:

© 1994 - Dries Du Plessis

> “Ny fandavana izay hery na soatoavina ara-pitondrantena ambony noho ny an’ny maha-olombelona; ny fandavana ny fivavahana ho fanohanana ny finoana ny fandrosoan’ny olombelona amin’ny alalan’ny ezaka ataony.”

Tsapako fa tsy miandany ara-panahy ny maha-olombelona. Mifanohitra amin’izany, izany dia fandavana fanahy iniana sy fandavana ny herin’Andriamanitra sy ny fahefany. Fivavahana manohitra ny fivavahana izy io. Noho izany antony izany, dia azo ampianarina — ary matetika — ao amin’ny rafi-pampianarana, toy ny an’i Etazonia, izay mandrara ny fampianarana ny fivavahana amin’ny heviny mahazatra.

Nanapa-kevitra aho fa hiverina amin'ny tantara ny maha-olombelona, nanomboka tamin'ny nofin'i Nebokadnezara momba ny sary iray misy loha volamena, tratra sy sandry volafotsy, varahina ny kibony sy feny ary ranjo vy. Nadikan’i Daniela izany ho toy ny fanehoana mialoha ny fanjakana Jentilisa efatra izay hitsangana hifandimby. Babylona no lohany; Media-Persia ny tratra sy ny sandry; ny kibo sy ny fe dia Gresy; Roma ny tongony (Daniela. 2:31–40).

Zava-dehibe iray no nampiaiky volana ahy: tao amin'ny faritra antsoina hoe Gresy ny taovam-pananahana. Noho ny fiaviako tamin’ny filozofia Grika, dia nanjary nazava indrindra tamiko izany. Tsapako fa i Gresy — mihoatra noho ny empira hafa rehetra — izay, tamin’ny alalan’ny filozofia, dia namerina ny tenany tamin’ny kolontsaina nanaraka.

Ny roa amin'ireo filozofia Grika voalohany izay ananantsika rakitsoratra dia i Heraclitus sy Protagoras. Ny telo amin'ireo fitenenana mbola velona dia milaza hoe:

- “Mikoriana ny zava-drehetra”
- “Tsy afaka manitsaka indroa ao anaty renirano iray ianao”
- “Ny olona no fandrefesana ny zavatra rehetra”

Mahagaga ny famintinana ireo teny telo ireo ny maha-olombelona. Manamafy izy ireo fa ny zava-drehetra dia mifandray; tsy misy fepetra ara-moraly na ara-dalàna; ary ny olombelona no fahefana ambony indrindra eo amin’izao rehetra izao.

Tsy tafiditra amin'ity fanadihadiana ity ny famakafakana ny fomba namolavolan'io fisainana io, voalohany, ny hevitra momba an'i Eropa, ary avy eo, tamin'ny alalan'i Eropa, ny hevitra momba ny “sivilizasiona” ankehitriny. Nanompo sampy ny sain’olombelona Grika. Ny hevitr’i Aristote momba an’Andriamanitra dia saina lavorary nibanjina ny tenany — satria tsy nisy na inona na inona mendrika ny handinika izany. Avy amin'izany no nivoahan'ny filozofian'ny rationalisme manontolo.

Ankoatra ny filozofia, singa lehibe iray hafa amin'ny kolontsaina Grika ny fanantitranterana ny fifaninanana ara-panatanjahantena. Ny Lalao Olaimpika nataon’izy ireo dia nampiseho an’ilay fanompoan-tsampy, raha ny marina, ny fahaiza-manao ara-panatanjahan-tena, izay velona indray amin’izao taonjato izao. Ny fandaharana amin'ny fahitalavitra be mpijery indrindra ankehitriny dia ireo fifaninanana ara panatanjahantena lehibe iraisam-pirenena.

Ny Grika koa dia nirona hanambany ny fifandraisan'ny fanambadiana eo amin'ny lehilahy iray sy ny vehivavy iray, ary ny fiheverana ny firaisana ara-nofo eo amin'ny lehilahy roa ho "mahafa-po kokoa". Ao amin'ny tsangambaton'izy ireo, dia matetika no miboridana ny endrik'olona, fa ny vavy kosa dia nasiana akanjo.

Ireo antsoina hoe “andriamanitr’i” Gresy dia nampiseho ny fahadisoam pitondran-tena rehetra teo amin’ny maha-olombelona: filan-dratsy, fahalotoam-pitondran-tena, fialonana, valifaty ary fitaka — tsy fisian’ny fitsipi-pitondran-tena mifamatotra tanteraka, raha ny marina. Izany dia namela ny olona ho afaka ny ho andriamaniny, ary hametraka ny fitsipi-pitondran-tenany manokana. Raha ny marina, tsy misy olona azo antenaina hiaina mihoatra ny haavon'ny andriamaniny.

Ireo voka-dratsin'ny maha-olombelona Grika rehetra ireo dia niharihary hatrany amin'ny kolotsaintsika tandrefana nandritra ny taonjato ankehitriny. Tamin'ny 1992, anefa, ny fanahin'ny maha-olombelona dia nanao fanafihana vaovao lehibe tamin'i Etazonia sy Isiraely. Saika niaraka tamin'izay, nisy rahona maizina ara-panahy nilatsaka tamin'ny firenena roa tonta.

Tamin'ny fifidianana nasionalin'izy ireo tamin'io taona io ny hery ara panahy nitondra ny fitondran'i Clinton tany Etazonia sy ny Fiaraha miasan'ny Asa tany Isiraely dia mibaribary, sy tsy misy dikany ny maha-olona. Ireo fitantanan-draharaha roa ireo dia maneho ny fandavana an-karihary sy fanahy iniana ny lalàna marin’Andriamanitra sy ny fanekena Nataony tamin’ny olona, voalohany tamin’ny alalan’i Mosesy ary avy eo tamin’ny alalan’i Jesosy Kristy. Nasehon'izy ireo fa, nentina hatramin'ny farany, ny maha-olombelona dia hino na inona na inona afa-tsy ny marina ary handefitra na inona na inona afa-tsy ny fahamarinana.

Io fanandratana olona io no hery izay hahatonga ny Antikristy amin'ny farany, izay antsoina hoe ny isan'ny olona (Apokalypsa 13:18), ilay lehilahy mpandika lalàna, izay

manohitra sy manandra-tena ho ambonin'ny zavatra rehetra. izay atao hoe Andriamanitra na ivavahana, ary mitoetra ao amin’ny tempolin’Andriamanitra mihitsy aza, ka manambara ny tenany ho Andriamanitra (2 Tesaloniana. 2:3–4).

Ambaran'ny Soratra Masina fa hofeheziny avokoa izay rehetra nandà ny fitiavana ny fahamarinana. Noho izany antony izany no handefasan’Andriamanitra fitaka mahery vaika ho azy ireo mba hinoan’izy ireo ny lainga—ilay lainga tany am-boalohany, izany hoe namitaka an’ireo ray aman-drenintsika voalohany i Satana hoe: “Ho tahaka an’Andriamanitra ianareo…” na “tahaka ny andriamanitra. ” Io fanandratana ny olona ho solon’Andriamanitra io dia hampiditra ny “fahoriana lehibe” — vanim-potoanan’ny fahoriana lehibe maneran tany, hany ka hihoatra noho ny sorona dorana tamin’ny 1939–1945 aza (Matio. 24:21–22).

Talohan'io vanim-potoana farany amin'ny fahoriana io anefa, dia mbola manana fikasana lehibe hotanterahina ho an'ny Isiraely sy ny Fiangonana Andriamanitra. Ny fijinjana ny famindram-po dia hialoha ny fijinjana ny fitsarana. Ny fiomanan’Andriamanitra ho amin’izany dia aharihary ao amin’ny Zakaria 9:13 manao hoe: “Ary hotairiko ny zanakao, ry Ziona, hiady amin'ny zanakao, ry Grisia.”

Ny "zanak'i Grisia" dia ireo izay manaiky ny famitahan'ny maha olombelona. Ny “zanak’i Ziona” dia ireo izay mijoro eo amin’ny Tenin’Andriamanitra tsy mety diso, sady manndray ny fampanantenana sy ny fanekena. Izy ireo dia samy hosintonina avy amin’ny Isiraely ara-nofo sy avy amin’ny Fiangonana mitonona ho Fiangonana. Izao no holazaina momba azy ireo: “Ary izy ireo naharesy azy [Satana] noho ny amin'ny ran'ny Zanak'ondry sy ny teny filazana Azy, ary tsy nankamamy ny ainy intsony izy, na dia ho faty aza.” Ho olona manana laharam-pahamehana iray izy ireo; ny manao ny sitrapon’Andriamanitra dia ho zava-dehibe kokoa aminy noho ny fihazonana ny fiainana hoany tenany.

Miatrika ity fanamby ity, isika tsirairay dia mila manontany tena hoe: Moa ve aho vonona ny hijoro ho anisan’ny zanak’i Ziona?

Raha ny isa, dia betsaka lavitra noho ny herin'ny maha-olombelona isika. Na izany aza, dia afaka maka herim-po avy amin’ny ohatr’i Asa, mpanjakan’ny Joda, isika. Niatrika fananiham-bohitra nataon'ny tafika ambony dia ambony, ny fivavaky ny famoizam-pony dia namadika ny faharesena azo antoka ho fandresena tanteraka. Ho antsika amin’izao andro izao, ny vavaka nataony dia manome modely mahatalanjona hanoherana ireo hery manandra-tena eo amin’ny maha-olombelona.

> “Ary Asa nitaraina tamin'i Jehovah Andriamaniny ka nanao hoe: Jehovah ô, tsy misy afa-tsy Hianao no mahavonjy ny tsy manan-kery, raha iadian'ny maro izy ka vonjeo izahay, Jehovah Andriamanitray ô, fa Hianao no iankinanay, ary ny anaranao no andehananay hiady amin'ireto olona ireto. Jehovah ô, Hianao no Andriamanitray; aza avela hisy olona haharesy Anao.” (2 Tantara. 14:10)

Aoka isika hiara-mivavaka

Taratasy fampianarana

Fandikana: TL-L003-100-MLG
Nohavaozina farany: 29 Sept 2026
Tranokala: Derekprince.com/mg/resources

